

Aan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
Directie Vreemdelingenbeleid
DEN HAAG

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Directie Personenverkeer, Migratie- en
Vreemdelingenzaken
Bezuidenhoutseweg 67
2594 AC Den Haag

Datum 12 juni 2003
Kenmerk DPV/AM-744273/03
Blad 1/2
Bijlage(n)

Auteur DPV/AM
Telefoon 070 – 3485964
Fax 070 – 3485046
E-mail dpv-am@minbuza.nl

Betreft Aanvullende informatie over de situatie ten aanzien
van de talen in Sudan

C.c.

Naar aanleiding van een door de rechtbank geconstateerde discrepantie tussen het algemeen ambtsbericht Sudan van 17 september 2002 en het algemeen ambtsbericht Sudan van 31 maart 2001 met betrekking tot de taalsituatie in Sudan is nader onderzoek verricht naar de taalsituatie in Sudan.

Als gevolg van dit nader onderzoek dient de tekst van het algemeen ambtsbericht Sudan van 17 september 2002 aangevuld te worden. De aangepaste tekst, die ook zal worden opgenomen in het volgende algemeen ambtsbericht, luidt als volgt:

‘De nationale of officiële taal van Sudan is het standaard Arabisch. Als moedertaal spreken Sudanese de taal van hun etnische groep. Degenen die een andere taal dan Arabisch als moedertaal hebben, beheersen in de regel een vorm van Arabisch als tweede taal.

In Noord-Sudan worden verschillende varianten van Noord-Sudanees gesproken Arabisch gebruikt in de communicatie tussen bevolkingsgroepen met verschillende moedertalen. In Noord-Sudan is de moedertaal hetzij een vorm van Noord-Sudanees gesproken Arabisch hetzij de taal van de eigen etnische groep.

Ook in Zuid-Sudan spreekt men de taal van de eigen etnische groep als moedertaal, en beheerst iedereen dus de taal van tenminste één etnische groep. In de dagelijkse communicatie tussen sprekers van verschillende moedertalen worden als voertalen het Juba-Arabisch of andere varianten van Zuid-Sudanees gesproken Arabisch gebruikt, dan wel de talen van lokale etnische groepen. Het Juba-Arabisch is een vereenvoudigde vorm van het Arabisch. Zuid-Sudanezen, met name degenen die een schoolopleiding hebben gevolgd en/of in stedelijke centra wonen, kunnen in meerdere

of mindere mate het standaard Arabisch en/of het Engels beheersen. Het standaard Arabisch, het Noord-Sudanese gesproken Arabisch en het Engels zijn in Zuid-Sudan echter geen wijd verbreide talen en zijn niet toereikend voor communicatie in het dagelijkse leven. In contacten tussen opgeleide (Zuid-) Sudanese en buitenlanders kan wel gebruik worden gemaakt van het Engels.'

Deze beschrijving was ook al van toepassing voor de perioden beschreven in de algemene ambtsberichten van 23 december 1999, 31 maart 2001 en 17 september 2002. De tekst, zoals opgenomen in de twee eerstgenoemde algemene ambtsberichten ('*De bewoners van dit deel van Sudan gebruiken, naast lokale stamtalen en het Arabisch (dwz een specifiek dialect), het Engels als voertaal.*') kan weliswaar de indruk wekken dat Engels in Zuid-Sudan een voertaal is die in het dagelijks leven door Sudanese onderling gebruikt wordt. Dit is echter niet het geval. In dit verband merk ik op dat de summier informatie die werd verstrekt in oudere ambtsberichten dateert uit een periode waarin de relevantie van gedetailleerde gegevens over de taalsituatie in Sudan niet duidelijk was.

Bovenstaande aangepaste tekst dient de in de drie eerdere ambtsberichten gebruikte zinsnede te vervangen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
namens deze,
de Directeur Personenverkeer, Migratie en Vreemdelingenzaken

drs. B. von Bartheld